

ΑΓΙΟΚΛΗΜΑ.

Νάμουν τ' αγιόκλημα 'πού άπ' τήν αύλή σου
'Ψηλά 'ς τόν τοίχό σου σκαλώνει, άνθει,
'Πού με τή δρόσο σου, με τήν πνοή σου
Πάντα δροσίζεται και πάντα ζή.

'Σ τὸ παραθύρι σου νά 'ρθῶ νά στήσω
Κλωνάρια πράσινα για ν' άκουμπάς,
Στρώμα, προσκέφαλο νά σοῦ χαρίσω
Νά γέφυγης ἤσυχα, νά μ' άγαπάς.

Ν' ανακατώνονται, νά γίνωντ' ἕνα,
Νά κουβεντιάζουνε άδελφικά
Τά λουλουδάκια μου τὰ μυρωμένα
Με τὰ μαλλάκια σου τὰ καστανά.

Νά λούζω άδιάκοπα τὰ όνειρά σου
Με τῶν άνθῶν μου τή μυρουδιά,
Και σὺ τοὺς κλώνους μου με τή δροσιά σου,
'Εγὼ δουλεύτρα σου και σὺ κυρά.

Και 'ς τὸ καλότυχο παράθυρό σου
'Όποιος τὸ ταίρι μας τύχη νά'ιδῆ
Νά λέγη ἔμένανε δεντρι δικό σου,
Δικό μου λούλουδο ἔσε νά εἰπῆ.

Χωρίς ἔσένανε νά μὴν άνθίζω,
Χωρίς ἔμένανε νά μὴ γελάς,
Τὴν εὐτυχία μου νά σοῦ χαρίζω,
Τὴν ὠραιότη σου νά μοῦ σκορπάς.

Κοιητής.

ΑΦΕΣ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ!

'Ανοίγουν τὰ φιλιά σου, κόρη, τὰ φτερά τους·
'Από τὰ χεῖλια σου ποῦ τάχεις σκλαβωμένα,
Θέλουν νά φύγουν, θέλουνε τή λευτεριά τους·
Σκληρή! δὲν τὰ λυπάσαι, κρῖμα τὰ καυμένα!
'Αφες νά φύγουν άπ' τὰ χεῖλια σου—κλουδί τους
Και νά πετάξουν στὰ δικά μου για κλαδί τους.

Αιμόλιος.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ.

I

Sonetto.

Δυὸ χρόνια εἶνε περασμένα
Ποῦ άγαπῶ — ποιά, μὴ ρωτᾶτε.
Κι οὔτε φιλι τῆς 'πῆρα ἕνα·
Γιὰ πέτε — σκάτε ἢ δὲν σκάτε;

'Εσεῖς πουλάκια άγαπημένα,
'Όπου χαρούμενα πετᾶτε
Και τραγουδάκια — 'σάν κ' ἔμένα—
'Αγάπης πάντα τραγουδάτε,

'Αχ! πέτε της με τή λαλιά σας
Πῶς ζῆτε με τὸν ἔρωτά σας·
'Εμὲ δὲν θέλει νά πιστέψη.

Χτίστε κοντά της τή φωλιά σας·
'Σάν 'δῆ, πουλιά μου, τὰ φιλιά σας,
Τοῦλάχιστον . . . ἴσως ζηλέψη.

'Αράχνη.

ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΔΑΠΟΛΑ
ΕΝ ΣΥΡΩ.

ΕΙΔΗ ΛΟΥΚΟΥΜΙΩΝ.

Μαστίχης, Βανιλίας, 'Ανθους, 'Ροδοζαχάρους, Λεμονίου,
Πανάνας, Τζικολάτας, Μανδρινίου, Τριανταφύλλου
μετ' 'Αμυγδάλου, Τριανταφύλλου μετὰ Κουκουναρίου,
Φιστικίου μετὰ Βανιλίας, Βιόλας και Πικραμυγδάλου.

ΔΕΧΕΤΑΙ

Τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων παραγγελιῶν
ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικά τῆς
Κίνης στοιχεῖα, αναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ
τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευ-
καίνει και τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα και πᾶσαν
ὀδονταλγίαν.

Παρά Κ. 'Ολυμπίω φαρμακεμπόρω, 206 ὁδὸς 'Ερμού.